

W DRODZE DO WIECZERNIKA

JESTEŚMY W RODZINIE PANA JEZUSA

Poradnik metodyczny
do nauki religii dla klasy I
szkoły podstawowej

Wydawnictwo WAM • Księża Jezuici
Kraków 2011

© Wydawnictwo WAM, 2011

Poradnik metodyczny do nauczania religii rzymskokatolickiej według podręcznika nr AZ-11-01/10-KR-1/11 zgodnego z programem nauczania nr AZ-1-01/10

Recenzenci

ks. prof. dr hab. Ryszard Czekalski, ks. prof. dr hab. Stanisław Dziekoński

Redakcja

ks. Władysław Kubik SJ (kierownik zespołu),
Teresa Czarnecka, ks. Grzegorz Łuszczak SJ

Autorzy

Teresa Czarnecka, Anna Duka
ks. Władysław Kubik SJ, ks. Grzegorz Łuszczak SJ

Współautorzy

Barbara Adamczyk (Kraków), Ewa Dybowska (Kraków), Ewa Dziaduś (Przemyśl),
Beata Głowala (Rzeszów), s. Justyna Karaś (Przemyśl), Barbara Lis-Buczek (Rzeszów),
ks. Ryszard Lis (Rzeszów), ks. Tadeusz Nosek (Kraków), Edyta Polak (Rzeszów),
Barbara Rączka (Rzeszów), ks. Józef Stala (Tarnów), Iwona Szymusik (Rzeszów)

Projekt okładki, opracowanie graficzne, łamanie

Tomasz Mieloch

Płyta w formacie mp3

Do odtwarzania w komputerze lub dowolnym odtwarzaczu mp3.

W nagraniu piosenek udział wzięli uczniowie z Zespołu Szkół w Nowosielcach.
śpiewają: Aleksandra Harpula, Kinga Biały, Karolina Kruk, Urszula Sowa, Klaudia Telega,
Julia Chmielecka • **materiały muzyczne:** Mateusz Nikiel • **aranżacja:** Tadeusz Kałamarz
realizacja nagrania: Paweł Nawrocki, Grzegorz Rozwadowski
muzyka instrumentalna: Maksymilian Czarnecki

NIHIL OBSTAT

Prowincja Polski Południowej Towarzystwa Jezusowego,
ks. Wojciech Ziółek, prowincjał.
Kraków, 26 lipca 2011 r., l.dz. 182/2011.

ISBN 978-83-7505-809-3

WYDAWNICTWO WAM

ul. Kopernika 26 • 31-501 Kraków
tel. 12 62 93 200 • faks 12 42 95 003
e-mail: wam@wydawnictwowam.pl
www.wydawnictwowam.pl

DZIAŁ HANDLOWY

tel. 12 62 93 254-255 • faks 12 43 03 210
e-mail: handel@wydawnictwowam.pl

KSIĘGARNIA INTERNETOWA

tel. 12 62 93 260, 12 62 93 446-447, faks 12 62 93 261
e.wydawnictwowam.pl

Drukarnia Wydawnictwa WAM
ul. Kopernika 26 • 31-501 Kraków

Wprowadzenie do pracy
z podręcznikiem do nauki religii
w szkole podstawowej w klasie pierwszej
„Jesteśmy w rodzinie Pana Jezusa”
Podręcznik ucznia
Zeszyt ucznia (ćwiczenia)

Zgodnie z *Programem nauczania religii rzymskokatolickiej w przedszkolach i szkołach* Komisji Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski z 2010 w nowym podręczniku ucznia i ćwiczeniach oraz w poradniku metodycznym treści i zadania przygotowują uczniów do włączenia się w życie Kościoła. Chodzi o świadome obchody roku liturgicznego (przeżywanie tajemnic naszego zbawienia) i o życie zgodne z Ewangelią (pełna formacja chrześcijańska).

Podręcznik ucznia zawiera 55 jednostek tematycznych, ujętych w sześciu rozdziałach (zgodnie z nowym Programem), które mają własne tytuły (z zachowaniem treści programowych):

1. *Witam – Bądź pozdrowiony Panie*
2. *Dziękuję i chwalę – Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu*
3. *Proszę – Wystuchaj nas, Panie*
4. *Przepraszam – Panie, zmiłuj się nad nami*
5. *Czekam – Przyjdź, Panie Jezu!*
6. *Czuwam z Maryją i świętymi – Razem czuwajmy*

Nie ma osobnego rozdziału z katechezami liturgicznymi. Przygotowanie do obchodów poszczególnych okresów liturgicznych, uroczystości i świąt jest w podręczniku ujęte w jednostkach tematycznych włączonych w kompozycję treściową podręcznika.

Każda jednostka lekcyjna w podręczniku ucznia jest rozmieszczona na dwóch sąsiadujących stronach, co ma ułatwić uczniom odnalezienie i korzystanie z potrzebnych wiadomości. Szatę graficzną tworzą ilustracje do tekstów egzystencjalnych, przedstawiające sytuacje z życia dzieci (rysunki oraz zdjęcia) i obrazy biblijne (tworzone specjalnie dla naszego podręcznika lub reprodukcje dzieł sztuki).

Ćwiczenia w *Zeszytcie ucznia* mają wielorakie zadania: od wprowadzania w temat, przez aktywizowanie uczniów, rozwijanie i pogłębianie tematu oraz utrwalanie treści – w zależności od katechezy. Uczeń z pomocą katechety ma znaleźć odpowiednie polecenie w *Zeszytcie ucznia*, do którego odnośnik znajduje się w podręczniku ucznia. W podręczniku zostawiliśmy tylko pytania i zadania problemowe. Założeniem ćwiczeń jest samodzielna, szczególnie twórcza praca ucznia. Uczeń może uzupełniać ilustracje, układać puzzle, tworzyć obrazy

z wyciętych elementów i realizować własne pomysły plastyczne. Ma także ćwiczenia wymagające skupienia: wypełnianie witrażyków, labirynty itp. Zadania wymagające czytania (przede wszystkim globalnego, a nie składania liter) oraz uzupełniania pisemnego, pojawiają się w drugim półroczu – w korelacji z edukacją wczesnoszkolną.

Poradnik metodyczny

Poradnik metodyczny zawiera fragment *Programu nauczania religii rzymskokatolickiej w przedszkolach i szkołach* dotyczący klasy 1 szkoły podstawowej oraz opracowane materiały do każdej jednostki tematycznej.

Opracowanie jednostki zbudowane jest według schematu: 1. Cele katechezy; 2. Zadania nauczyciela religii; 3. Treści – wymagania szczegółowe; 4. Metody i pomoce; 5. Scenariusz katechezy; 6. Współpraca z rodziną i parafią.

Zgodnie z założeniami nowej *Podstawy programowej* ważne jest ujęcie treści w formule umiejętności, które ma zdobyć uczeń (a raczej spodziewanych osiągnięć). Przy każdej jednostce katechetycznej jest wskazówka, co uczeń powinien wiedzieć, umieć i jakie wartości odkryć (co cenić).

Do pomocy, które są przedstawione dla każdej jednostki, należą także nagrania piosenek. Nagrania te będą dostępne na płytach. Materiały do kserowania są umieszczone na końcu poradnika metodycznego, a także będą powtórzone na płytach.

Scenariusz katechezy składa się z następujących części:

Wprowadzenie do katechezy; Odkrywanie wezwania Bożego; Odpowiedź na wezwanie Boże; Utrwalenie. Propozycje są bogate metodycznie. Zawierają więcej zajęć praktycznych i zabaw niż dotychczas – co wynika z obniżenia wieku szkolnego dzieci w klasie pierwszej.

ROZDZIAŁ I

Witam
Bądź pozdrowiony, Panie!

.....
Pozwólcie dzieciom przychodzić do mnie [...]¹.

Ewangelia według świętego Łukasza 18, 16
.....

---

¹ Teksty Pisma Świętego w tym podręczniku są zgodne z wydaniem V Biblii Tysiąclecia 2005 r.

Katecheza 1

Nasze powitania

1. Cele katechezy

- Wprowadzanie w życie zespołu klasowego jako katechetycznej wspólnoty dzieci Bożych.
- Zapoznavanie z pozdrowieniami chrześcijańskimi i świeckimi. Kształtowanie umiejętności nawiązywania kontaktów z rówieśnikami i dorosłymi.

2. Zadania nauczyciela religii

Katecheta rozpoczyna nawiązywanie osobistej relacji z dziećmi oraz pomaga w nawiązywaniu takich relacji pomiędzy uczniami. Tworzy atmosferę sprzyjającą wprowadzaniu uczniów w życie i sprawne funkcjonowanie grupy katechetycznej w szkolnym cyklu edukacji zintegrowanej.

Wspomaga wychowanków w poznawaniu i praktycznym zastosowaniu pozdrowień chrześcijańskich. Wskazuje na pozdrowienia religijne jako znaki obecności Boga wśród ludzi.

Uświadamia dzieciom religijny charakter katechezy (spotkanie z Bogiem).

W obecnej katechezie podpowiada dzieciom, jak mogą mówić do Boga (także w myślach) nie tylko na katechezie, ale także rano albo w drodze do szkoły.

3. Treści – wymagania szczegółowe

Ludzie, których coś łączy, witają się ze sobą, gdy się spotykają. Powitanie wyrażają słowami lub gestami.

Podczas pierwszej katechezy zajmujemy się formami powitań oraz pozdrowień świeckich i chrześcijańskich: *Dzień dobry, Witam, Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus, Szczęść Boże.*

Katecheza jest ludzkim spotkaniem, ale spotykamy się zaproszeni przez Kogoś, w Kogo wierzymy, chociaż Go nie widzimy. W prostych słowach dochodzimy do fundamentalnej prawdy, że spotkanie katechetyczne dokonuje się ze względu na Boga (Jezusa). Będziemy się witać w Jego Imieniu i zwracać do Niego osobiście. Razem z Jezusem będziemy się w szkole bawić i uczyć.

Uczeń:

- zna chrześcijańskie pozdrowienie: Niech będzie pochwalony *Jezus Chrystus*;
- potrafi witać się odpowiednio do sytuacji: kulturalnie i z szacunkiem;
- chętnie używa chrześcijańskich pozdrowień.

4. Metody i pomoce

Katechezę przeprowadzamy metodą pogadanki, dialogu z dziećmi. Ważny jest element zabawy: *Czy pamiętasz nasze imiona?*. Podczas pierwszej katechezy dzieci nie zapoznają się jeszcze dokładnie z podręcznikiem, ale już korzystają z niego. Opowiadają, co widzą na ilustracjach i ewentualnie odgrywają na tej podstawie role (metoda dramy).

Pomoce:

- podręcznik i *Zeszyt ucznia*.

5. Scenariusz katechezy

Wprowadzenie do katechezy

Dzieci siedzą w kręgu lub w ławkach. Katecheta przedstawia się uczniom. Następnie prosi, aby każde dziecko powiedziało swoje imię.

Zabawa: Po tej prezentacji katecheta proponuje dzieciom zabawę: Czy pamiętasz nasze imiona?

– Będę wskazywać osobę z klasy, a wy, jeśli pamiętacie, powiedzcie jej imię.

Można modyfikować zabawę, np.:

– Wskaż osoby, których imiona zapamiętałeś i wypowiedz ich imię. Kto zapamiętał najwięcej imion?

Chwalimy dzieci, że starały się zapamiętać imiona koleżanek i kolegów.

– Skąd macie imiona? Kto je wam nadał?

Być może dzieci wiedzą, że otrzymały imię na chrzcie świętym. W ten sposób dyskretnie orientujemy się, czy uczniowie słyszeli o swoim chrzcie.

Odkrywanie wezwania Bożego

– Kto z was wie, dlaczego się tu spotykamy? O czym będziemy mówić na lekcji religii? Dla Kogo się tu zbieramy?

Słuchamy odpowiedzi dzieci.

Gdyby nie Bóg, Jezus Chrystus, nie byłoby mnie tutaj, nie byłoby lekcji religii. Ta lekcja nazywa się także katecheza. Na katechezie będziemy się witać trochę inaczej, niż na pozostałych lekcjach.

– Jak przywitaliście się ze swoją panią nauczycielką?

– Jak witacie się, gdy przychodzi do was koleżanka lub kolega?

– A gdy wchodzi babcia albo tato wraca z pracy?

Po wysłuchaniu odpowiedzi uczniów nawiązujemy do ciepłych słów i gestów, którymi dzieci witały się z rodzicami, np. jeśli gdzieś wyjeżdżały na wakacje. Nie są to przywitania znane innym ludziom. Każdy mógł inaczej przywitać mamę i tatę (bliskich).

Dzieci mogą demonstrować we dwoje przywitania lub parami je odgrywać.

Odpowiedź na wezwanie Boże

– Proponuję, byście po cichutku, w myślach przywitali Jezusa własnymi słowami. Przez chwilę będziemy cicho, aby mieć czas przywitać Jezusa.

Swoją postawą pokazujemy dzieciom, co znaczy skupić się. Możemy im poradzić, aby zamknęły oczy, jeśli trudno im się skoncentrować. Po chwili ciszy mówimy:

– Czy ktoś chce powiedzieć swoje przywitanie na głos?

Dzieci mówią swoje przywitania.

– Bóg wysłuchuje naszych myśli nie tylko teraz. Możemy do Niego mówić w myślach także w domu, w drodze do szkoły. Gdzie jeszcze?

Słuchamy propozycji dzieci.

– A może ktoś wie, jak będziemy wspólnie witać Pana Jezusa, dla którego się tu spotkaliśmy?

Uczymy dzieci formuły:

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus. Na wieki wieków. Amen.

Wcześniej wyjaśniamy że słowo *Amen* znaczy: *Niech tak się stanie!*

Można powtórzyć przywitanie na zmianę: raz my zaczynamy – dzieci odpowiadają, potem odwrotnie. Wspominamy także o innych formułach: *Pokój wam* oraz *Szalom*, czyli także *Pokój*.

Utrwalenie

Praca z podręcznikiem: Uczniowie komentują, jak mogą witać się osoby na ilustracjach na s. 6 i 7. Omawiają gesty i podają możliwe słowa. Katecheta czyta podpisy. Uczniowie mogą także odgrywać zilustrowane scenki, wcielając się w role, szczególnie powitania chrześcijańskiego. W ten sposób utrwalają formuły.

Następnie katecheta czyta tekst *Przeczytajmy razem!* ze s.7 i poleca uczniom wykonanie ćwiczenia 1. na s. 4 w *Zeszytach ucznia*.

Katecheta przypomina, że powitanie i pożegnanie na katechezie jest zawsze wychwalaniem Boga i dlatego żegnamy się poznaną formułą:

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus! Na wieki wieków. Amen.

6. Współpraca z rodziną i parafią

Jeśli uczniowie zabierają podręczniki do domu, katecheta prosi, by dzieci pokazały rodzicom list do nich, który znajduje się na początku podręcznika.

Dobrze byłoby, gdyby katecheta zaprosił na pierwsze lekcje rodziców lub opiekunów. Bardzo często rodzice lub opiekunowie dziecka rozpoczynającego naukę czekają na dziecko w szkole; warto nawiązać z nimi kontakt i zaprosić do klasy.

Katecheza 2

Nasze spotkania

1. Cele katechezy

- Kształtowanie postawy szacunku wobec świątyni jako domu Bożego.
- Budzenie zainteresowania życiem wiary.
- Prowadzenie do doświadczenia radości płynącej z wiary.
- Ukazanie dzieciom Jezusa – Boga, jako Tego, który zaprasza je do przyjaźni i pragnie spotykać się z nimi na katechezie i w kościele.

2. Zadania nauczyciela religii

Katecheta uświadamia dzieciom religijne znaczenie świątyni oraz wystroju kościoła i sali katechetycznej. Uczy ich godnego zachowania w świątyni – domu Bożym.

3. Treści – wymagania szczegółowe

W obecnej katechezie dziecko poznaje miejsca szczególnego spotkania z Bogiem: świątynię (kościół, kaplicę) i salę katechetyczną lub klasę, w której odbywają się lekcje religii.

Wystrój sali katechetycznej w szkole – krzyż i obrazy religijne, a także świeca i Pismo Święte – wskazują na to, że spotykamy się tu w Imię Jezusa. To Jezus pragnie spotkać się z nami i czeka na nas.

Świątynia chrześcijańska to dom Boży, wyjątkowe miejsce modlitwy i szczególnego spotkania z Bogiem. Uczeń zapoznaje się bardzo ogólnie ze znaczeniem kropielnicy, ołtarza, ambony, tabernakulum, chrzcielnicy i konfesjonału.

Uczeń:

- wie, jakie znaki wskazują na obecność Boga w świątyni (zapalona lampka przed tabernakulum, ołtarz, ambonka, chrzcielnica, kropielnica a także konfesjonał, krzyż i obrazy), oraz zna elementy wystroju sali katechetycznej przypominające o spotkaniu z Bogiem (krzyż, obrazy religijne, świeca, Pismo Święte);
- potrafi odpowiednio zachowywać się w świątyni;
- chce zachowywać się z godnością i szacunkiem w świątyni; pragnie spotykać się z Jezusem w kościele i na katechezie.

4. Metody i pomoce

Uczymy dzieci zachowania w kościele – świątyni oraz wyjaśniamy znaczenie sprzętów i znaków. Możemy zrobić to na dwa sposoby: udać się z dziećmi do kościoła lub „spacerując” po klasie omówić dokładnie rozmieszczone tam wcześniej ilustracje podobne do znajdujących się w podręczniku ucznia na stronie 9.

Czytamy dzieciom wiersz ze strony 9 i omawiamy go wspólnie, słuchając odpowiedzi dzieci.

Pomoce:

- karteczki z informacją – zaproszeniem na Mszę Świętą dla dzieci szkolnych,
- ilustracje do rozmieszczenia w klasie przedstawiające: ołtarz, tabernakulum, ambonkę, konfesjonał, chrzcielnicę, kropielnicę (jeśli katechezę prowadzimy w szkole),
- Pismo Święte i świeca,
- podręcznik i *Zeszyt ucznia*.

5. Scenariusz katechezy

Wprowadzenie do katechezy

Witamy się z uczniami wezwaniem, które poznały na pierwszej katechezie: *Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus*. Uczniowie odpowiadają: *Na wieki wieków. Amen*.

Jeśli jest to możliwe, wychodzimy z dziećmi do pobliskiego kościoła lub kaplicy. Przedtem ustalamy z dziećmi zasady poruszania się grupy. Przed kościołem informujemy, jak zachować się w świątyni:

– W kościele zachowujemy postawę skupienia, przyklękamy, nie rozmawiamy między sobą. Staramy się nie przeszkadzać innym ludziom (jeśli są w kościele) w słuchaniu i w modlitwie. Także my będziemy się w kościele modlić, mówić do Pana Jezusa.

Jeśli nie możemy wyjść z dziećmi do kościoła, przygotowujemy wcześniej ilustracje podobne do znajdujących się w podręczniku: ołtarz, tabernakulum, ambona, konfesjonał, chrzcielnica, kropielnica i rozmieszczamy je w odpowiednich miejscach sali, analogicznie do ich położenia w świątyni. Podczas lekcji będziemy chodzić z dziećmi po klasie i je oglądać. Jednocześnie możemy umówić się z uczniami, że po najbliższej Mszy Świętej niedzielnej dla dzieci lub po Mszy Świętej szkolnej w tygodniu spotkamy się i zobaczymy wszystkie te miejsca w kościele.

Na początku lekcji, lub przed wejściem do świątyni (jeśli idziemy do kościoła) rozpoczynamy rozmowę:

– Z kim spotykamy się na podwórku? Z kim spotykamy się w szkole? Jak się witają dzieci przy spotkaniu, a jak dorośli? A jeśli spotykamy się w Imię Boga, jak się witamy?

Słuchamy odpowiedzi dzieci, a następnie witamy się z nimi:

– Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus.

Dzieci odpowiadają: *Na wieki wieków. Amen.*

– Gdy ludzie chcą się spotkać, umawiają się. Po co ludzie się spotykają? Gdzie można się umówić i spotkać?

Pozwalamy dzieciom na wypowiedzi, a potem pytamy dalej:

– Pan Bóg także „umawia się” z nami w pewnych szczególnych miejscach. Gdzie my spotykamy się z Bogiem?

Odkrywanie wezwania Bożego

– Dzisiaj dowiemy się, gdzie szczególnie spotykamy Boga i co nam o tym spotkaniu przypomina. Gdy ktoś chce porozmawiać z Bogiem, spotkać się z Nim, najczęściej idzie do świątyni, do kościoła. Czy wiecie dlaczego?

Gdy dzieci się wypowiedzą podkreślamy:

– W domu Bożym, czyli w kościele, spotyka się z nami Pan Jezus.

Jeśli jesteśmy w kościele, rozpoczynamy krótką modlitwą przed ołtarzem. Na ogół łatwo się zorientować, czy dzieci były w kościele, czy też nie i w zależności od tego prowadzimy katechezę podpowiadając gesty i słowa lub tylko modlimy się z dziećmi. Potem kolejno podchodzimy w odpowiednie miejsca i tłumaczymy ich znaczenie. Jeśli nie możemy pójść do kościoła, prowadzimy lekcję w oparciu o ilustracje.

– Wstańcie i wyjdźcie z ławek. Przejdziemy się razem po sali i poszukamy ilustracji, które kojarzą się wam z wystrojem kościoła.

Podczas omawiania kolejnych ilustracji opowiadamy o obecności Pana Jezusa w kościele, który jest ukryty pod postacią chleba, i o tym, że Pan Jezus przebacza nam, gdy źle postąpimy i tego żałujemy oraz że pragnie spotykać się z nami na Mszy Świętej.

– Przy wejściu do kościoła znajduje się naczynie ze święconą wodą. Gdy zanurzamy palce w tej wodzie i czynimy znak krzyża, wyznajemy wiarę, że Jezus obdarzył nas życiem Bożym.

Gdy razem z ludźmi gromadzimy się wokół ołtarza, za ołtarzem staje kapłan i wszyscy czynią znak krzyża. Ksiądz mówi: *W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego*. Odpowiadamy razem z ludźmi: *Amen*. Potem kapłan mówi: *Pan z wami*. Tymi słowami przypomina, że Pan Jezus jest wśród nas. Odpowiadamy: *I z duchem twoim*. Wyznajemy w ten sposób, że wierzymy, iż Pan Jezus jest także z księdzem, który przyszedł w Jego Imieniu. To przywitanie jest bardzo radosne. Jedni drugim jakby oznajmniają: *Pan Jezus jest tu! Jest z nami!*

Możemy przećwiczyć z dziećmi dialog: *Pan z wami – I z duchem twoim*.

Ołtarz to miejsce, gdzie Jezus daje nam pokarm Boży. Obok ołtarza znajduje się ambona. Tutaj Jezus przez kapłana mówi nam o swojej miłości do nas, trosce o ludzi i naucza, jak mamy żyć, abyśmy byli szczęśliwi. Ołtarz i ambona w czasie Mszy Świętej służą Panu Jezusowi, aby spotkać się z nami, mówić do nas i dawać się nam.

W kościele jest takie szczególne miejsce, przed którym zawsze świeci się lampka. To tabernakulum: tu Jezus przebywa dla nas. Jest obecny, ukryty pod postacią chleba.

W kościele znajduje się też duże naczynie z wodą święconą. Jest to chrzcielnica. Tutaj Pan Jezus uczynił nad dziećmi Bożymi. Małe naczynie przy wejściu do kościoła ze święconą wodą przypomina nam właśnie chrzest.

Być może widzieliście ludzi podchodzących do księdza, który tutaj siedzi.

Wskazujemy na konfesjonał.

Jeśli ludzie popełnią coś złego, żałują i chcą się poprawić, Pan Jezus przebacza im ich złe postępowanie.

W zależności od warunków w kościele zwracamy uwagę także na krzyż, obrazy i figury, które są znakami przypominającymi o tym, że jest to dom Boży, gdzie Bóg na nas czeka. Dlatego właśnie ludzie dbają o świątynię, przynoszą kwiaty itd.

Jeśli jesteśmy w klasie zadajemy natomiast pytanie:

– Gdzie jeszcze spotykamy się z Jezusem?

Nawiązujemy do poprzedniej katechezy, gdy dzieci witały w myślach Jezusa, obecnego na lekcji religii.

– Jakie znaki mówią o tym, że w sali (klasie) także spotykamy się z Imię Jezusa?

Zwracamy uwagę dzieci na krzyż, być może w klasie jest też jakiś obraz religijny, np. Matki Bożej z Dzieciątkiem. Przygotowujemy też wcześniej świecę, którą będziemy się posługiwać podczas katechez, oraz Pismo Święte. Nie tłumaczymy teraz dzieciom, czym ono jest, a jedynie zwracamy uwagę na jego obecność. Dzieci po katechezie przedszkolnej na pewno będą wiedziały, że są w nim Słowa Boże. Jeśli jesteśmy w kościele, tą rozmową rozpoczynamy kolejną katechezę.

Odpowiedź na wezwanie Boże

Jeśli jesteśmy w kościele, przypominamy, że Jezus jest tu obecny, ukryty pod postacią chleba. Klękamy przed Nim i chwylimy Go razem:

– Niechaj będzie pochwalony Przenajświętszy Sakrament teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Powtarzamy trzy razy, aby dzieci miały okazję uczyć się tej modlitwy.

– Każdy z nas może powiedzieć Jezusowi coś, co jest dzisiaj dla niego najważniejsze. Jezus czeka na nasze myśli i słowa. Powiedzcie Mu w myślach, z czego się dzisiaj cieszyacie i co was dziś martwi, smuci.

Chwila ciszy, by dzieci wypowiedziały w myślach swoją modlitwę. Na koniec mogą powtórzyć za katechetą słowa modlitwy z podręcznika:

– Panie Jezu, dziękuję Ci, że mogę spotykać Cię w kościele!

Jeśli nie mogliśmy pójść do kościoła, mówimy:

– Zwykle w kościele, pozdrawiamy, chwylimy Pana Jezusa słowami modlitwy: *Niechaj będzie pochwalony Przenajświętszy Sakrament teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.*

Potem uczymy dzieci powyższej modlitwy. Następnie dzieci modlą się tak jak w drugiej części modlitwy w kościele.

W klasie prowadzimy dalej katechezę w oparciu o *Zeszyt ucznia* (s. 5). Dzieci wracają do ławek i na podstawie ćwiczenia opowiadają, jak właściwie i z szacunkiem zachować się w kościele. Potem wykonują zadanie w *Zeszytzie ucznia*.

Gdy katechezę prowadzimy w kościele, przechodzimy od razu do ostatniej części – utrwalenia. Ćwiczenie w *Zeszytzie ucznia* dzieci wykonują w domu. Można także od omówienia go i wykonania rozpocząć kolejną katechezę – jako utrwalenie tej lekcji.

Utrwalenie

– Spotykamy się tutaj razem: ja z wami, a z nami wszystkimi Jezus. Przeczytam wam wiersz o tym. Zobaczymy, kto zapamięta, o co w nim chodzi.

Jeśli jesteśmy w kościele, dzieci mogą usiąść na chwilę do ławek i wysłuchać wiersza.

.....

Bóg zaprosił na spotkanie
uczniów, księdza, nasze panie.
Jezus szuka wciąż przyjaciół:
obym z oczu Go nie stracił.
W szkole, w domu, na podwórku,
na boisku i na murku,
Myślę o Nim przy kolacji,
na rowerze, na wakacjach.
Jezus ciągle na mnie czeka.
Ze spotkaniem już nie zwlekam!
Pójdę chętnie do kościoła,
Tam jest Jezus i mnie woła.

.....

Rozmowę z dziećmi prowadzimy tak, by podkreślić czekanie Jezusa i naprowadzić uczniów na postanowienie odwiedzania Go w kościele.

6. Współpraca z rodziną i parafią

Zapraszamy dzieci, aby w niedzielę spotkały się z Jezusem na Mszy Świętej z rodzicami i z nami. Jeśli w parafii jest Msza Święta szkolna w tygodniu – także zapraszamy na nią dzieci. Można dać dzieciom karteczki do *Zeszytu ucznia* w formie informacji – zaproszenia na Mszę Świętą dla dzieci szkolnych. Jeśli nie mogliśmy wyjść do kościoła na lekcji, a planujemy spotkanie z dziećmi po Mszy Świętej, możemy tę informację również dopisać na karteczkach. Karteczki dzieci wklejają w swoich *Zeszytach* na s. 4 na dole.

ROZDZIAŁ II

Dziękuję i chwałę
*Chwała Ojcu i Synowi,
i Duchowi Świętemu*

.....
Niebiosa, błogosławcie Pana,
chwalcie i wywyższajcie Go na wieki!

Księga Daniela 3, 59
.....

Chwalimy Boga za piękny świat

1. Cele katechezy

- Pogłębienie i utrwalenie przekonania, że piękny świat jest darem Boga dla ludzi.
- Kształtowanie postawy wdzięczności wobec Boga wyrażającej się w modlitwie i dobrych czynach.

2. Zadania nauczyciela religii

Katecheta uczy poszanowania darów Bożych: przyrody, przedmiotów codziennego użytku w tym katechizmów i podręczników szkolnych.

3. Treści – wymagania szczegółowe

Dzieci lubią obcować z przyrodą, są wrażliwe na jej piękno. Dlatego stosunkowo łatwo można otwierać dziecko na Boga i rozwijać umiejętność odkrywania Jego obecności w świecie stworzonym. W tym wieku budzi się w dziecku wiara w Boga Stworzyciela. Człowiek od małego może nabywać umiejętności wsłuchiwania się w to, co Bóg mówi do nas przez otaczający świat. W poznawanych rzeczach i zjawiskach można dostrzec prawdę, że przez wszystko, co Bóg czyni, przejawia się Jego troska o człowieka i miłość do niego. Jest to Jego bezinteresowny dar, na który człowiek nie zasłużył. Odpowiedzią na ten dar jest wdzięczność, okazywana w modlitwie, dobrych czynach i trosce o Boże dary.

Uczeń:

- wie, że Bóg stworzył świat, o którym uczy się w szkole i że okazywanie radości jest jednocześnie uwielbieniem Boga;
- odnajduje w codzienności ślady Bożych darów i umie za nie dziękować Bogu Stwórcy;
- dostrzega piękno i wielkość świata i łączy je z wielkością i wspaniałością Boga; dba o Boże dary, w tym o podręczniki i przybory szkolne.

4. Metody i pomoce

Katechezę prowadzimy metodą rozmowy i pokazu.

Pomoce:

- podręcznik i *Zeszyt uczenia*,
- inne podręczniki szkolne,
- nagranie – piosenka nr 4: *Gdy idziemy poprzez świat*.

5. Scenariusz katechezy

Wprowadzenie do katechezy

Witamy się z uczniami wezwaniem: *Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus*. Uczniowie odpowiadają: *Na wieki wieków. Amen*.

– Mówiliśmy ostatnio o bardzo szczególnej Księdze. Nazwaliśmy ją Księgą nad księgami. Co to za Księga i dlaczego jest taka wyjątkowa? Czym różni się np. od waszych podręczników?

Katecheta może wskazać dzieciom ich podręczniki do nauczania ogólnego. Słucha odpowiedzi dzieci i w razie potrzeby uzupełnia. W ten sposób powtarza prawdy poznane na poprzedniej katechezie. Porównanie Pisma Świętego do podręczników dziecka jest okazją do wprowadzenia w temat nowej katechezy.

– W Piśmie Świętym Bóg mówi nam o swojej wielkiej miłości do nas, a o czym mówią wasze podręczniki? Po co zostały napisane?

Z pośród wypowiedzi dzieci katecheta podkreśla fakt, że podręczniki oprócz czytania, pisania i liczenia uczą nas też wielu interesujących rzeczy o otaczającym nas świecie. Możemy poszukać w podręcznikach dzieci ilustracji, które o tym świadczą. Dobrze, by katecheta wcześniej przygotował sobie strony, które warto zobaczyć.

Odkrywanie wezwania Bożego

– Również dzisiejsza katecheza pokaże nam pewne bardzo ważne prawdy o świecie.

Dzieci otwierają podręczniki i oglądają zdjęcia na s. 28.

– Co przedstawiają ilustracje? Co czujecie, oglądając je? O czym myślicie, patrząc na nie? Skąd wzięły się te wszystkie piękne rzeczy, które nas otaczają?

Katecheta pozwala dzieciom na swobodne wypowiedzi, po czym je podsumowuje:

– Często zachwycamy się pięknem świata, który widzimy. Możemy wtedy pomyśleć o Bogu, który tak cudownie wszystko stworzył i troszczy się o swoje dzieło. Jakże dobry i mądry musi być Bóg, skoro wszystko tak pięknie uczynił. Może mamy ochotę podziękować wtedy Bogu za wszystko, co nam daje. Mama i tata, wszyscy ludzie i cały świat – słońce, księżyc, gwiazdy, ziemia, rośliny i zwierzęta, góry, rzeki i morze – są darem Boga. Pomyślcie, co Bóg mówi nam przez niebo, piękne słońce i gwiazdy, przez deszcz i tęczę na niebie? Co Bóg mówi przez wysokie drzewa, zieloną trawę, kolorowe kwiaty i smaczne owoce?

Można wymieniać wiele innych rzeczy np. morze, muszle, kamienie, podręczniki szkolne, katechizmy itp. Chodzi o to, aby obudzić w dzieciach uczucie podziwu wobec Boga, który nas bardzo kocha i dlatego podarował nam te wspaniałe rzeczy.

– Zastanówcie się i powiedzcie, dla kogo Bóg stworzył ten piękny świat? Co mówi do nas przez to, co dla nas stworzył?

Katecheta podsumowuje wypowiedzi dzieci.

– Bóg bardzo nas kocha, dlatego dał nam cały świat, mówi do nas przez piękno świata stworzonego i chce być z nami w nim szczęśliwi.

Odpowiedź na wezwanie Boże

Dzieci stają w kręgu na środku sali i uczą się refrenu piosenki nr 4: *Gdy idziemy poprzez świat*. Następnie śpiewamy ją wspólnie, dzieci włączają się w refren.

.....

Gdy idziemy poprzez świat, chwalmy Boga.
W każdym miejscu, w każdy czas, chwalmy Boga.
Nie ma w życiu zbędnych dni, każda chwila ważna jest,
w każdej zobacz Bożą myśl.

Refren: Bo Bóg naszym Ojcem, bo Bóg kocha nas.
On szlak nam wyznacza i sam prowadzi nas.

Gdy nam szumi górski las, chwalmy Boga.
Gdy widzimy dobry film, chwalmy Boga.
Gdy przychodzą miłe dni, to radosne dobro chwal,
które Bóg przeznaczył ci.

Refren: Bo Bóg naszym...

Gdy cierpienia przyjdzie czas, chwalmy Boga.
Kiedy wszystko złości nas, chwalmy Boga.
Gdy przychodzą smutne dni, przyjmij trudne dobro też,
które Bóg przeznaczył ci.

Refren: Bo Bóg naszym...

.....

Podczas refrenu dzieci trzymają się za ręce i poruszają się po kole raz w jedną raz w drugą stronę. Gdy śpiewają powtarzające się w każdej zwrotce wezwania: *Chwalmy Boga*, podnoszą ręce w górę na znak uwielbienia. Po piosence dzieci składają ręce. Katecheta modli się w imieniu wszystkich:

Niebieskie niebo, kolorowe kwiaty,
duże drzewa i zielona trawa,
to wszystko jest prezentem
od Ciebie, Panie Boże.
Słońce, księżyc i gwiazdy,
deszcz i wiatr

– to też prezenty od Ciebie.

Dzieci powtarzają za katechetą:

Jak liczne są dzieła Twoje, Panie!

Dziękujemy Ci, Boże, za to wszystko.

Potem dzieci wracają do ławek.

– Dziękujemy Bogu za świat słowami modlitwy, śpiewem i tańcem. W jaki inny możemy podziękować Bogu za piękny świat?

Uczniowie powinni wskazać na szanowanie tego, co Bóg nam dał: troska o przyrodę i różne rzeczy, które mamy (ubranie, jedzenie, mieszkanie, zabawki, klasę szkolną, podręczniki i przybory szkolne) oraz dobre czyny względem innych ludzi, bo oni też są darem Boga dla nas.

Utrwalenie

Dzieci wykonują ćwiczenie 1. ze strony 17 *Zeszytu ucznia*.

6. Współpraca z rodziną i parafią

Zachęcamy rodziców, aby wybrali się z dziećmi na spacer do parku lub ogrodu i razem z dzieckiem podziwiali Boga, który stworzył piękno w otaczającym nas świecie.

ROZDZIAŁ III

Proszę
Wysłuchaj nas, Panie!

.....
Usłysz, o Panie, naszą modlitwę!

por.: Psalm 143, 1
.....

Katecheza 18

Święci nasi przyjaciele

1. Cele katechezy

- Pogłębienie świadomości darów i zobowiązań wynikających z sakramentu chrztu, podczas którego Pan Bóg składa w serce każdego człowieka dar świętości jako zadanie na jego drogę życia.

2. Zadania nauczyciela religii

Katecheta kształtuje w dzieciach postawę sprzyjającą opanowywaniu umiejętności ufnego zwracania się do Jezusa i do świętych osób, które pomagają na drodze stawania się przyjacielem Pana Jezusa.

3. Treści – wymagania szczegółowe

Uroczystość Wszystkich Świętych przeżywana w Kościele powszechnym ma podwójny wymiar. W tym bowiem dniu dziękujemy Bogu za dar świętości tych, którzy dostąpili już chwały ołtarzy jako błogosławieni i święci, a także uświadamiamy sobie nasze zadanie rozwijania w życiu daru i wezwania do świętości.

Już od początku istnienia Kościoła tytuł „święty” przyznawany był tym chrześcijanom, którzy swoje życie przeżyli w zjednoczeniu z Chrystusem. Każdy święty ma swój szczególny dzień w kalendarzu liturgicznym, w którym wspomina się jego datę narodzin dla nieba. Wstawiennictwu świętych powierzają się ludzie wierzący. Kościół oddaje cześć świętym i przechowuje ich relikwie

oraz wizerunki. Dlatego Uroczystość Wszystkich Świętych to dzień, w którym kontemplujemy cuda Chrystusa dokonane w życiu Jego sług. Święci proponowani są jako wzory do naśladowania. W tym dniu zatem Kościół oddaje cześć wszystkim świętym, którzy już weszli do chwały niebieskiej, a wiernym pielgrzymującym na ziemi wskazuje drogę, która ich starszych braci zaprowadziła do świętości.

Święty Mateusz w swojej Ewangelii mówi: „Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski” (Mt 5, 28). Również i dzisiaj Pan Jezus wysyła do każdego człowieka zaproszenie do wejścia na drogę kroczenia za Nim, słuchania Jego słów, naśladowania Go, czyli przyjęcia zaproszenia na drogę realizacji własnej świętości w życiu. Patrząc na życie „mieszkańców nieba”, warto powrócić do momentu chrztu świętego, podczas którego rodzice dzieci przyniesionych do świątyni modlą się: „Prosimy Cię, aby te dzieci pociągnięte słowem i przykładem chrześcijan, wzrastały w łasce i świętości”. To zaproszenie Pan Jezus składa w serce człowieka przyjmującego chrzest i ukazuje świętość jako możliwą drogę kroczenia za Nim. O tym uczą nas także Ojcowie Soboru Watykańskiego II: „Wszyscy chrześcijanie jakiegokolwiek stanu i zawodu powołani są do pełni życia chrześcijańskiego i do doskonałości miłości” (Sobór Watykański II, *Lumen Gentium*, nr 40).

Uczeń:

- ma intuicję świętych obcowania;
- umie wymienić postacie świętych;
- chce zostać świętym, czyli przyjacielem Jezusa.

4. Metody i pomoce

Podczas katechezy zastosujemy prezentację i omówienie obrazów świętych, czytanie opowiadania, rozmowę oraz śpiew piosenki.

Pomoce:

- podręcznik i *Zeszyt ucznia*,
- kilka obrazów z postaciami świętych (znanych – katecheta sam ich wybiera),
- piosenka nr 7: *Święty uśmiechnięty* (nagrania nie ma na dołączonej płycie).

5. Scenariusz katechezy

Wprowadzenie do katechezy

Witamy się z uczniami wezwaniem: *Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus*. Uczniowie odpowiadają: *Na wieki wieków. Amen*.

Pokazujemy dzieciom obrazek ze znanym świętym i pytamy, czy wiedzą, kto to jest. Możemy kilka słów o nim powiedzieć: o jego dobrym życiu i miłości do Pana Jezusa.

Podsumowanie:

Pan Jezus ma wielu przyjaciół, którzy bardzo Go kochają. Ludzie, którzy dobrze żyli, a po śmierci spotkali Jezusa w niebie, teraz nam pomagają. Niedługo (katecheta podaje dzień, np. „za trzy dni”) będziemy obchodzić wielką Uroczystość Wszystkich Świętych. Posłuchajcie opowiadania.

Odkrywanie wezwania Bożego

Opowiadanie¹

– Babciu, czy jutro jest Dzień Zmarłych? – zapytała Basia. – Bo wiesz, robiliśmy w przedszkolu takie ładne chorągiewki i chciałam zanieść dziadziusiowi.

– Oczywiście, pójdziemy na cmentarz – obiecała babcia – ale jutro nie obchodzimy żadnego Dnia Zmarłych, tylko Dzień Wszystkich Świętych.

– A to nie to samo?

– Ależ nie, bo Uroczystość Wszystkich Świętych, to dzień tych, którzy cieszą się szczęściem w niebie i są tam z Bogiem i innymi świętymi. Dlatego tak naprawdę jest to bardzo radosny dzień.

– A ten drugi?

– Ten drugi to dzień zmarłych zwany zadusznym. W Dzień Zaduszny modlimy się za wszystkich zmarłych, także i tych, którzy są dopiero w drodze do Boga i jeszcze nie trafili do nieba.

– A jak to jest, że niektórzy ludzie zostają świętymi?

– Powiedziałas to tak, jakby świętymi mogli zostać tylko niektórzy ludzie. A oni przecież żyli i żyją jak my. Mijamy ich na ulicy. Biegają z siatką na zakupy, przytulają dzieci, naprawiają ciekące krany. To po prostu wszyscy zwyczajni, kochani ludzie, którzy dzień po dniu służą Bogu i bliźniemu.

– I nigdy nie zrobili nic złego?

– Niekoniecznie. Każdy popełnia jakieś błędy. Nie jesteśmy doskonali. Im też się na pewno przytrafiały błędy. Ktoś mądry powiedział, że święty, to nie ten, który nigdy nie zrobił niczego złego, ale ten, który się zawsze stara poprawić, bo bardzo mu zależy na Panu Jezusie.

– Ja też mogę zostać świętą?

– Oczywiście!

– I ty, i mama i tatuś?

– Po to żyjemy, kochanie.

Rozmowa z dziećmi:

– O czym mówi opowiadanie?

– Jaka jest różnica między Dniem Wszystkich Świętych a Dniem Zmarłych?

– Co to znaczy, że niektórzy ludzie zostają świętymi?

¹ Na podstawie fragmentu opowiadania *Radosny Dzień Wszystkich Świętych*, w: E. Stadtmüller *Przypalona szarlotka czyli jak budować więzi rodzinne*, Kraków 1999, s.174–175.

Otwórzcie wasze podręczniki na stronie 44. Jest tam napisane: Święci to mieszkańcy nieba, którzy przebywają z Bogiem na zawsze. Przypatrzcie się też ilustracji, która pokazuje obrazy kilku świętych. Czy potraficie podać imiona kogoś z nich?

Odpowiedź na wezwanie Boże

Uczymy dzieci piosenki nr 7: *Święty uśmiechnięty*. Dzieci gestami wyrażają, ilustrują tekst.

.....
Ref. Taki duży, taki mały, może świętym być!
 Taki gruby, taki chudy, może świętym być!
 Taki ja i taki ty, może świętym być!
 Taki ja i taki ty, może świętym być!

- I. Święty kocha Boga, życia mu nie szkoda.
 Kocha bliźniego, jak siebie samego.
 Święty kocha Boga, życia mu nie szkoda.
 Kocha bliźniego, jak siebie samego.
- II. Kto się nawróci, ten się nie smuci,
 każdy święty chodzi uśmiechnięty.
 Tylko nawrócona jest zadowolona.
 Każda święta chodzi uśmiechnięta.
- III. Gdzie można dzisiaj świętych zobaczyć:
 są między nami w szkole i pracy!
 Gdzie można dzisiaj świętych zobaczyć:
 są między nami w szkole i pracy!

Robert Friedrich

.....

– Opowiadanie, które słyszeliście, pokazuje, że świętym, czyli przyjacielem Pana Jezusa, może być każdy człowiek, także i wy. Do tego zaprosił nas sam Jezus wówczas, gdy wasi rodzice przynieśli was do Kościoła i prosili o chrzest dla was. Teraz na katechezie osobiście, sami we własnym imieniu macie okazję przyjąć to zaproszenie Pana Jezusa do bycia świętym.

Czy teraz święci też chodzą po ziemi? Może znacie kogoś, kogo nazwalibyście świętym, czyli przyjacielem Pana Jezusa?

Otwórzcie wasze podręczniki na stronie 45 i przyjrzyjcie się ilustracji, która przedstawia ludzi świętych żyjących w naszych czasach. Są to ludzie różnych zawodów, biedni lub bogaci, wykształceni lub nie, dorośli i dzieci.

Omawiamy z dziećmi ilustrację, by jeszcze raz uzmysłowić im, że droga do świętości jest zaproszeniem Pana Jezusa skierowanym do wszystkich ludzi bez wyjątku.

– Święci pomagają nam z nieba. Każdy z nas ma od chrztu świętego swojego świętego patrona, czyli świętego, który szczególnie chce się z nami zaprzyjaźnić.

Moim patronem jest...

Katecheta bardzo krótko mówi o swoim patronie. Nawiązuje do znanych świętych, którzy są patronami dzieci. Zadaje im zadanie domowe: *Zeszyt ucznia* ćwiczenie 1. na s. 25.

Utrwalenie

Śpiewamy piosenkę nr 7: *Święty uśmiechnięty*.

6. Współpraca z rodziną i parafią

Katecheta sprawdza, czy wszystkie dzieci zaznaczyły zadanie domowe. Radzi uczniom, by poprosili kogoś w domu o pomoc.

Spis nagrań i materiałów na dołączonej płycie

Plan wynikowy do wydruku (pdf), piosenki, pieśni i kolędy

- 01_Piosenka nr 1 [Jezus jest tu]
- 01_Piosenka nr 1_playback [Jezus jest tu!; playback]
- 02_Piosenka nr 2 [W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego]
- 02_Piosenka nr 2_playback [W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego; playback]
- 03_Piosenka nr 3 [Jak paciorki różańca]
- 03_Piosenka nr 3_playback [Jak paciorki różańca; playback]
- 04_Piosenka nr 4 [Gdy idziemy poprzez świat]
- 04_Piosenka nr 4_playback [Gdy idziemy poprzez świat; playback]
- 05_Piosenka nr 5 [Czy wy wiecie, że jesteśmy świątynią]
- 05_Piosenka nr 5_playback [Czy wy wiecie że jesteśmy świątynią; playback]
- 06_Piosenka nr 6 [Bóg jest miłością]
- 06_Piosenka nr 6_playback [Bóg jest miłością; playback]
- 08_Piosenka nr 8 [Jedzie pociąg z daleka]
- 08_Piosenka nr 8_playback [Jedzie pociąg z daleka; playback]
- 10_Piosenka nr 10 [Oto jest dzień]
- 10_Piosenka nr 10_playback [Oto jest dzień; playback]
- 11_Piosenka nr 11 [Niebo jest w sercu mym]
- 11_Piosenka nr 11_playback [Niebo jest w sercu mym; playback]
- 12_Pieśń nr 12 [Niebiosą, rosę spuśćcie]
- 12_Pieśń nr 12_playback [Niebiosą, rosę spuśćcie; playback]
- 13_Pieśń nr 13 [Archanioł Boży, Gabryjel]
- 13_Pieśń nr 13_playback [Archanioł Boży, Gabryjel; playback]
- 14_Pastorałka nr 14 [Przyjdź już, Jezu, przyjdź, Małeńki]
- 14_Pastorałka nr 14_playback [Przyjdź już, Jezu, przyjdź, Małeńki; playback]
- 15_Kolęda nr 15 [Wśród nocnej ciszy]
- 15_Kolęda nr 15_playback [Wśród nocnej ciszy; playback]
- 16_Kolęda nr 16 [Dzisiaj w Betlejem]
- 16_Kolęda nr 16_playback [Dzisiaj w Betlejem; playback]
- 17_Kolęda nr 17 [Mędrcy świata]
- 17_Kolęda nr 17_playback [Mędrcy świata; playback]
- 18_Piosenka nr 18 [Panie Jezu, zabierzemy Cię do domu]
- 18_Piosenka nr 18_playback [Panie Jezu, zabierzemy Cię do domu; playback]
- 19_Piosenka nr 19 [Przykazanie nowe daję wam]
- 19_Piosenka nr 19_playback [Przykazanie nowe daję wam; playback]
- 20_Piosenka nr 20 [Przepraszam Cię, Boże, skrzywdzony w człowieku]
- 20_Piosenka nr 20_playback [Przepraszam Cię, Boże, skrzywdzony...; playback]

21_Pieśń nr 21 [Wisi na krzyżu]
21_Pieśń nr 21_playback [Wisi na krzyżu; playback]
22_Piosenka nr 22 [Ci, co zaufali Panu]
22_Piosenka nr 22_playback [Ci, co zaufali Panu; playback]
23_Piosenka nr 23 [Śpiewaj hosanna!]
23_Piosenka nr 23_playback [Śpiewaj hosanna!; playback]
24_Piosenka nr 24 [Idzie mój Pan]
24_Piosenka nr 24_playback [Idzie mój Pan; playback]
25_Pieśń nr 25 [Otrzyjcie już łzy, płaczący]
25_Pieśń nr 25_playback [Otrzyjcie już łzy, płaczący; playback]
26_Piosenka nr 26 [Duchu Święty, przyjdź!]
26_Piosenka nr 26_playback [Duchu Święty, przyjdź!; playback]
27_Piosenka nr 27 [Wszystko Tobie oddać pragnę]
27_Piosenka nr 27_playback [Wszystko Tobie oddać pragnę; playback]
28_Piosenka nr 28 [Królowo naszych codziennych spraw]
28_Piosenka nr 28_playback [Królowo naszych codziennych spraw; playback]
29_Piosenka nr 29 [Mam przyjaciela]
29_Piosenka nr 29_playback [Mam przyjaciela; playback]
30_Piosenka nr 30 [Nim świt]
30_Piosenka nr 30_playback [Nim świt; playback]

Muzyka ilustracyjna

A_katecheza_7
B_katecheza_7
C_katecheza_9
D_katecheza_9
E_katecheza_12
F_katecheza_14
G_katecheza_24
H_katecheza_25
I_katecheza_28
J_katecheza_35
K_katecheza_42

Spis treści

Wprowadzenie do pracy z podręcznikiem.....	3
Program nauczania religii dla klas I-III szkoły podstawowej.....	7
Plan wynikowy	17
Rozdział I. Witam. Bądź pozdrowiony, Panie!	47
1. Nasze powitania	48
2. Nasze spotkania.....	51
3. Przedstawiamy swoją rodzinę.....	56
4. Jesteśmy rodziną Jezusa.....	59
5. Jezus pozdrawia nas i jest z nami.....	63
6. Krzyż Jezusa naszym znakiem	67
7. Pozdrawiamy Maryję.....	71
8. Z Maryją kochamy Jezusa.....	74
9. Słuchamy ludzi i Boga.....	78
10. List Boga do nas	82
Rozdział II. Dziękuję i chwalebę. Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu	87
11. Chwalimy Boga za piękny świat	88
12. Chwalimy Boga z aniołami.....	92
13. Dziękujemy za dary.....	95
14. Wysławiamy Boga Ojca	99
15. Wielbimy Ducha Świętego	103
16. Jestem dzieckiem Bożym	107
17. Jezus czeka na nas	111
Rozdział III. Proszę. Wysłuchaj nas, Panie!	115
18. Święci nasi przyjaciele.....	116
19. Pamiętamy o zmarłych	121
20. Nasze prośby do Boga i ludzi.....	125
21. Uczymy się kochać jak Pan Jezus	128
22. Jezus rozmawia ze swoim Ojcem	132
23. Bóg Ojciec mieszka w niebie. Ojciec nasz, któryś jest w niebie.....	135
24. Imię naszego Ojca jest święte. Ojciec nasz, święć się Imię Twoje	139
25. Przyjmujemy królestwo naszego Ojca. Ojciec nasz, przyjdź Królestwo Twoje.....	143
26. Czekamy na pomoc Boga. Advent	147
27. Kochamy Maryję, Mamę Jezusa.....	151

28. Czekamy na Zbawiciela	155
29. Cieszymy się Jezusem. Boże Narodzenie	159
30. Podziwiamy Mędrców u Jezusa	163
31. Chcemy naśladować Świętą Rodzinę.....	167
32. Jezus naszą światłością. Ofiarowanie Pańskie.....	171

Rozdział IV. Przepraszam. Panie, zmiłuj się nad nami!..... 175

33. Bóg Ojciec pragnie naszego szczęścia. Ojcze nasz, bądź wola Twoja jako w niebie, tak i na ziemi.....	176
34. Bóg Ojciec karmi nas. Ojcze nasz, chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj	181
35. Bóg Ojciec przebacza nam i uczy przebaczenia. Ojcze nasz, odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom	185
36. Jezus uczy nas dobrego życia. Wielki Post. Ojcze nasz, nie wódz nas na pokuszenie, ale nas zbaw ode złego.....	189
37. Jezus odpuszcza nasze grzechy.....	193
38. Krzyż Jezusa znakiem mocy i miłości	197
39. Jezus naszym Panem i Królem. Niedziela Palmowa	200
40. Pan Jezus daje nam siebie. Wielki Czwartek.....	203
41. Czczymy krzyż Jezusa. Wielki Piątek.....	207

Rozdział V. Czekam. Przyjdź, Panie Jezu! 211

42. Wierzymy w zmartwychwstanie Pana Jezusa. Wielkanoc	212
43. Pan Jezus jest z nami. Wniebowstąpienie Pańskie	216
44. Przyjmujemy Ducha Świętego. Zesłanie Ducha Świętego	220
45. Słuchamy Dobrej Nowiny o Jezusie.....	224
46. Słuchamy Pana Jezusa.....	228
47. Pan Jezus zaprasza nas na Ucztę. Ostatnia Wieczerza – Eucharystia – Msza Święta.....	231

Rozdział VI. Czuwam z Maryją i świętymi. Razem czuwajmy 235

48. Matko Boża, prowadź nas.....	236
49. Idziemy z Panem Jezusem. Boże Ciało	240
50. Miłujmy się wzajemnie.....	244
51. Mamy kochać Jezusa!	248
52. Jezus uczy kochać wszystkich ludzi	251
53. Czuwamy i modlimy się	255
54. Święty Franciszek.....	259
55. Z Panem Jezusem na wakacje	263

Spis nagrań i materiałów na dołączonej płycie.....	267
--	-----